

Centrum judaistických studií Kurta a Ursuly Schubertových
Posudek magisterské diplomové práce

Autor: Bc. Adam Venhuda

Titul: Analýza Straussovy Předmluvy ke knize *Spinozova kritika náboženství*

Konzultant/oponent*): Doc. Tamás Visi, Ph.D.

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Téma:	5%	1
Metodologie a argumentace:	20%	2
Interpretace:	20%	2
Použití sekundární literatury:	10%	2
Struktura a forma:	30%	2.5
Bibliografický aparát:	15%	2
Celková známka před obhajobou:		2.1

Témata pro obhajobu, průběh obhajoby:

1. Why did Leo Strauss disagree with Julius Guttmann's concept of *Religionsphilosophie*?
2. Did Strauss read Spinoza's Theological-Political Tractate as an esoteric text?

Cítí-li konzultant/oponent*) potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby verbálně, necht' tak prosím učiní zde (příp. na přiloženém archu)

The candidate chose an excellent topic: an important text in which Strauss presents and interprets his memories of Germany and German-Jewish intellectual life during the Weimar Republic, and he comments on important topics, for example, his relationship to such luminaries of German Jewish thought as Martin Buber, Franz Rosenzweig or Julius Guttmann, as well as his views of Martin Heidegger and the emergence of Nazism. The thesis testifies that the candidate has diligently researched the topic: a number of important primary and secondary has been studied. However, it is serious formal weakness of the thesis that the bibliography fails to distinguish primary and secondary sources.

The author defines the methodology applied as "pečlivé a soustředěné čtení" (p. 5) which corresponds to "close reading" in English. Unfortunately, this is just a one sentence declaration without any genuine discussion of methodological problems and references to secondary literature. The chosen method certainly has advantages: following Strauss' text the author comments on a number of highly interesting topics, and reaches interesting insights eg. about the normalization of antisemitism in Germany or about Strauss' relationship to Zionism. However, the method also has disadvantages, which are not recognized by the author and very little is done to counterbalance them: due to the

"close reading" method, chapter 3 of the thesis often looks no more than an epitome or paraphrase of Strauss' original text with some additional comments inserted here and there. These comments are intelligent and insightful, but one misses a systematic analysis of the most important issues mentioned.

Moreover, some crucial issues are lost and not treated adequately as a consequence of the lack of systematic presentation. The most important such issue in my opinion is the question, briefly mentioned on p. 54, but not explained in detail anywhere in the thesis: in what ways Strauss' views of Spinoza changed between the original German book written in the 1930s and the introduction to the English translation in 1960s? Why did Strauss think it necessary to add a historical-autobiographical introduction that contextualizes the book of his youth in the Weimar republic period?

Yet another problem is that philological references are not always as precise as they should be. Passages from Spinoza's works that Strauss discusses are usually not identified in available editions of Spinoza's works. The thesis does not testify that the candidate checked and considered the relevant passages of Spinoza's work and attempted to read Strauss' interpretation against them. A famous philological problem, Spinoza's citation of Maimonides, Mishneh Torah, Hilkhhot Melakhim 8:10-11, where there are textual differences between the Venice and Vilna editions (מִן "heretic" vs. מִן "from") and between the printed editions and the Bodleian library manuscript plus the Yemenite textual tradition (אֲלֵא "and not" vs. אֲלֵא "but" – the difference is just one letter, but meaning is the contrary!) is unnoticed and totally ignored in the thesis, the author does not even care to identify the citation properly. Maimonides, Spinoza, and Strauss deserve more attention and care!

Having said this, the thesis still demonstrates the candidate's dedication to the topic, diligence in researching, and analytic capacities, and for this reason I recommend accepting it as an MA thesis in Jewish Studies. Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji **stupeň C**.

**Práci doporučuji/~~nedoporučuji~~* k obhajobě.
Navržená známka před obhajobou: C**

Podpis konzultanta/~~oponenta~~*) (jen v tištěné verzi):

*) nehodící se škrtněte (popř. smažte)

Poznámky a vysvětlivky:

1. obsah jednotlivých hodnotících kategorií:

1. Téma = schopnost zvolit si vědecky relevantní problém, ohraničit ho, stanovit si smysluplné cíle. Zde zohlednit též kategorii „originalita“/ novost/ heuristická hodnota oproti pouhé kompilaci zdrojů.
2. Metodologie a argumentační struktura = schopnost stanovit vlastní metodologický postup, dodržovat ho v toku textu, schopnost stanovit teze, zřetelnost argumentační struktury.
3. Interpretace textů = úroveň analytického a interpretačního umění
4. Použití sekundární literatury = znalost relevantních a nezastaralých textů, tvůrčí/kritické zacházení se sekundární literaturou (MA)
5. Struktura a forma = výstavba, členění textu, konzistence, jazyková správnost, stylistická

vyváženost, čtivost.

6. Bibliografický aparát = úplnost bibliografie ke stanovenému tématu, jednotný způsob citace, jednotný a korektní způsob uvádění bibliografických údajů

2. „technika“ hodnocení:

Každé kategorii je přidělena jistá váha vyjádřená v % podílu na celkové známce (tabulka v programu MS Excel automaticky spočítá výslednou známku před obhajobou)

„Jemná“ známková stupnice je stejná jako u přijímací zkoušky, tedy: 1,0 – 1,3 – 1,7 – 2,0 – 2,3 – 2,7 – 3,0 – 3,3 – 4.

Je-li byt' jediná kategorie hodnocena známkou „4“, znamená to, že práce se nedoporučuje k obhajobě.

3. ostatní poznámky:

V případě, že jeden z posuzovatelů práci nedoporučí k obhajobě, možno uvést krátké vysvětlení ve verbální podobě.

Do hodnocení jednotlivých kritérií může konzultant zahrnout též své zkušenosti z konzultací s uchazečem (vysoká či nízká míra samostatnosti, „učenílivost“ atd.)

Výsledná známka přihlíží též k výkonu uchazeče u obhajoby a pohybuje se na klasické známkové škále A (1,0 - vynikající), B (1,5 - výborně), C (2,0 - velmi dobře) – D (2,5 - dobře) E (3,0 - dostačující), F (4,0 – nedostačující)

Konzultant je povinen dohlédnout na to, aby práce měla všechny potřebné „asesoáry“ k publikaci na síti: autor: titul, anotace (ca. 2-3 řádky), 5 klíčových slov, oba vyplněné posudky.